

номовъ заедно съ Волова напускатъ Стрелча и припкатъ презъ Копривщица да бждатъ въ районитѣ си. Когато обаче стигатъ въ Копривщица, тѣ сварватъ обща тревога. Клисурата гори, народътъ бѣга на всички страни. Икономовъ и Воловъ се затичатъ да помагатъ, ала клисурци ги срѣщатъ и ги спиратъ. Тѣ се връщатъ въ Копривщица, дето разказитѣ на бѣгълцитѣ всѣватъ паника. Настѣпва ужасна безредица въ Копривщица. Съсрѣдоточенитѣ семейства отъ околнитѣ села въ града надаватъ грозенъ викъ, мислейки, че домоветѣ имъ ще бждатъ опожарени, както въ Клисурата. Апостолитѣ се свикватъ на съветъ подъ председателството на Каблешковъ. Заобиколени отъ отчаяния народъ, апостолитѣ предпочитатъ да се оттеглятъ въ Стара-планина, отколкото да смиряватъ ужасенитѣ си сънародници съ оржие. Съ 40—50 коня главатаритѣ на копривщенския районъ изтропотѣли и се намѣрили въ голѣмата планина, дето, като се свършилъ конскиятъ пѣтъ, тѣ напуснали домашнитѣ животни и пешъ се изкачили подъ върха Веженъ. Тукъ тѣ се спиратъ да си отдѣхнатъ, да изгледатъ за последенъ пѣтъ огньоветѣ на роднитѣ имъ мѣста и да решатъ, що да правятъ. Сега настѣпва най-тежката задача: да избѣгнатъ засадитѣ на потерата, да се прехвърлятъ проходите въ най-голѣмия студъ и вѣтъръ и да се стигне въ Влашко. Копривщенското възстаническо знаме приготвено отъ момитѣ съ такова грижливо и художествено усърдие, вмѣсто да се развива победоносно въ полскитѣ боеве, трѣбваше да се опаше презъ кръста на избрания знаменосецъ. Ала мъчнотиитѣ се увеличаватъ. Главниятъ апостолъ Каблешковъ е боленъ, едва се държи на нозе. Дрехитѣ на всичкитѣ тежатъ, напоени отъ непрекъснатъ дѣждъ. Храна нѣма и мѣста непознати. Свиква се съветъ да се избере опитенъ и разпоредителенъ водачъ. Сега всички едногласно признаватъ, че лицето, което може да поведе дружината, да я предпази отъ внезапни и подли атаки отъ турци и помаци, не може да бжде друго, освенъ Георги Икономовъ. Всички съ общъ възгласъ произнасятъ името на Икономовъ и повѣрватъ живота си въ неговитѣ рѣце. Икономовъ прави бързо своитѣ разпоредби; той въдворява дисциплина и обезсилва недоволството. Трѣбвало да се създаде планъ за отстъпване презъ планинскитѣ кози пѣтеки, да се отбѣгнатъ турскитѣ постове и помашкитѣ засади, да се намѣри хлѣбъ и вѣрни водачи изъ заплетенитѣ горски усои.

Да пжтува цѣлата дружина отъ 50—60 души наедно било вече невъзможно. Икономовъ нарежда, какъ да се помага на болния